

RESURS, resúrns, m. 3. (fr. *Ressource*) Utväg, tillgång, hjälpmedel. — Skrifves äfv. *Ressurs*.

RESVAGN, m. 2. Vagn, som brukas på resor.

RESVERK, n. 5. Upprest timmerverk.

RESVURM, m. 2. 1) Öfverdrifvet tycke för resor. — 2) En, som har öfverdrifven böjelse för att resa, ständigt för sitt nöje skall är ute på resor.

RESVÄDER, n. 3. Väderlek, under det man är på resa. *Vackert, fullt r.*

RESVÄSKA, f. 1. Väska, hvori res saker på resa förvaras.

RETA, v. a. 1. 1) Med afsigt försätta i vrede. *R. någon till vrede. R. hundar på någon.* (Fam.) *Han kan r. sten på sig*, är mycket retsam. *R. ihóp, úpp*, se *Hopreta, Uppreta*. — 2) (fig.) Egga; göra starkare, lifligare, öka. *R. smaken, törsten, nyfikenheten. R. till vållust. Detta r-de ännu mer hans begär. Starka drycker r. gikten.* — 3) (med.) a) Förorsaka smärta, hetta, spänning i en organ eller organväfnad. *Nässlor r. huden.* — b) Genom något medel för tillfallt höja verksamheten hos hinnor, nerver, o. s. v. *R. slemhinnan genom nysmedel.* — *R-s*, v. d. På skämt söka att bry, att förarga någon. *R. med någon.* — *R-nde*, part. akt. Brukas i vissa uttryck aktivi, t. ex.: *R. medel. R. behag*, lockande b. — *Retande*, n. 4.

RETABLERA, v. a. 1. (fr. *Rétablir*) Återställa, återupprätta, upphjälpa; åter insätta (i värdighet, rättigheter, o. s. v.).

RETARDATION, retardratschón, f. 3. (lat. *Retardatio*; fys.) Aftagande i en kropps rörelse.

RETARDERA, v. a. 1. Fördröja, uppskjuta; uppehålla, försinka; sätta i långsammare gång. — *Retarderande*, n. 4. o. *Retardering*, f. 2.

RETBAR, a. 2. 1) Som kan uppretas. — 2) (med.) Som kan retas. — *Retbarhet*, f. 3.

RETBETA, f. 1. (fig. fam.) En, som gerna vill retas. Brukas mest om barn.

RETELSE, f. 3. 1) Retning, lockelse. *Begärens r.* — 2) Hvad som retar. *Skönhetens r-r.*

RETIKYL, --ýl, m. 3. (lat. *Reticulum*, litet nät) Liten påse, hvori fruntimmer medföra åtskilliga småsaker. [Ridikyl.]

RETINASFALT, reti'násfalt, m. 3. eller

RETINIT, --ít, m. 3. Ett slags brunaktigt, vanligen ogenomskinligt mineral.

RETIRAD, --ád, m. 3. (fr. *Retirade*) Förskansning bakom ett utanverk.

RETIRERA, v. n. 1. (fr. *se Retirer*) Draga sig tillbaka.

RETLIG, a. 2. 1) (i moralisk mening) Lätt att reta. — 2) (fys.) Som har retlighet.

RETLIGHET, f. 3. 1) (i moralisk mening) Lätthet att blifva retad. — 2) (fys.) Kraft eller egenskap hos en djurisk kropp att verkställa rörelser, hvilka åstadkommas genom retning, d. v. s. dynamiskt verkande orsaker.

RETMEDEL, n. 3. (med.) Medel, som förorsakar retning.

RETNING, f. 2. Handlingen eller verkningen, hvarigenom person eller sak retas. *Medel, som verkar r. på huden.*

RETNINGSMEDEL, n. 3. Se *Retmedel*.

RETOR, retárr, m. 3. (uttalas i pl. retórrá) (grek. *Rhátor*) Offentlig talare; lärare i talkonsten. — Skrifves äfv. *Rhetor*.

RETORIK, --í'k, f. 3. 1) Talkonst, vältalighet. — 2) Lärobok i vältaligheten. — Skrifves äfv. *Rhetorik*.

RETORIKUS, retórikuss, ell. **RETORIKER**, retórick'r, m. 3. Författare eller lärare i talkonsten. — Skrifves äfv. efter latinet *Rhetoricus*, samt *Rhetorik*.

RETORISK, a. 2. Af talkonsten föreskrifven eller med densamma öfverensstämmande, dit hörande. *R-a prydnader, figurer.* — Skrifves äfv. *Rhetorisk*.

RETORT, retá'rrt, m. 3. (fr. *Retorte*, af lat. *Retortus*) Destilleringskärl af glas med krokig hals.

RETOUCHERA, **RETOUR**, se *Retuschera*, *Retur*.

RETRAKTORISK, retractórisck, a. 2. *R. jernmalm*, som endast drages af magneten, utan att sjelf utöfva dragande kraft. [tract —.]

RETRANCHEMENT, retrannngschémánn, n. 3. (fr.) Fästningslinie, anlagd innanför en fästnings hufvudvall, i ändamål att försvåra den sednars eröfring, gynna dess återtagande, och utgöra en ny försvarslinie, i fall fienden lyckas att fästa sig i bastionen. Slutvärn.

RETRIBUERA, v. a. 1. Vedergälla, löna.

RETRIBUTION, ---tschón, f. 3. Vedergällning, belöning.

RETRIBUTIONS-TEORI, ---tschónsteori', f. 3. (mor. fil.) Den äsigt i frågan om statens straffrätt, att den bör utöfva vedergällningsrätten, eller vedergälla ondt med ondt.

RETROAKTION, --acktschón, f. 3. Tillbakaverkning på det förlutna. [— action.]

RETROAKTIV, --akti'v, a. 2. Som verkar tillbaka på det förlutna. [— actif.]

RETROAKTIVITET, --aktivité', f. 3. Egenskapen att verka tillbaka på det förlutna. [— act —.]

RETROGRAD, a. Tillbakaskridande. *R. rörelse*.

RETRÄTT, --ätt, m. 3. (fr. *Retraite*) 1) Återtåg. — 2) Tillbakadragande från affärslifvet i lugnet. — 3) Tillflykt. — 4) Tillflyktsort.

RETTIKA, se *Rättika*.

RETUR, --úr, m. 3. (fr. *Retour*) Återgång, återresa, hemresa; återväg, hemväg; återkomst. *Vara på r.*, vara stadd på återväg; (fig.) börja aftaga, förfalla.

RETURFRAKT, retúrfráckt, c. 3. Återfrakt.

RETURHÄST, m. 2. Häst, som begagnas i återskjuts.

RETURNERA, v. n. 1. (fr. *Retourner*) Återvända.

RETURVEXEL, m. 2. pl. — *vexlar*. Vexel, som skickas tillbaka med protest.

RETUSCHERA, v. a. 1. (fr. *Retoucher*) Förbättra, rätta, öfverse (en måning, ett poem, o. s. v.); gravera upp (en förnött plåt).

REUNION, ---ón, f. 3. (fr. *Réunion*, af lat. *Re* och *Unio*) Återförening, församling.

REVANCHE, revánngsch, m. 3. (fr.) 1) Hämnd. *Taga r.* — 2) Ersättning, skadestånd. *Söka r.* — 3) Nytt spelparti för återvinnande af hvad man tappat. *När man tappar, vill man gerna ha r.* [Revenche, Revange.]

REVELATION, ---tschón, f. 3. (lat. *Revelatio*) Uppenbarelse.

REVELJ, revá'llj, m. 3. (fr. *Reveil*) Trumslag till väckning i läger vid viss tid på morgonen.

REVENY, --ý', m. 3. (fr. *Revenu*) Afkastning, inkomst.

REVERBER, revárrbá'r, m. 3. (fr. *Reverbère*) 1) Spegel eller blank metallplåt, som användes att kasta tillbaka skenet af ett ljus eller en